

De ce mă-ndrept ș-acum...

Mihai Eminescu

De ce mă-ndrept ș-acum la tine iarăși?
Căci fără de tine n-am de spus nimica...
Și azi nu-mi pasă lumea ce-o să zică
De-acest poem, în contră-mi, spre ocară-și.

De grija ei un fir de păr nu-mi pică...
Să ieie dar copiii mei în gheară-și;
Părerea ta, iubit și blond tovarăș,
De ea mă bucur și de ea mi-e frică.

Amor și moarte sunt în dușmănie:
Amic acestei des am căutat-o,
Ci-n drumul ei m-am dat, copilo, ție...

Viața mea din nou ai câștigat-o
Și orice road-a ei și armonie
A ta-i cu drept: deci și pe-aceasta iat-o!